

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

și lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătinându-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr.,
a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipscani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

La

Abonament lunar

pentru Noemvrie st. v.

— cu prețurile din capul foii —
invită

Administrațiunea dăruului „TRIBUNA“.

Sibiu, 28 Octomvrie st. v.

Cu mare greu se apucă parlamen-
tul Ungariei de lucru.

Sesiunea anului este deja de mul-
țisor deschisă, dar n'a trecut încă de-
cât abia preste formalitățile începutului.
Și sunt mari și multe lucrările, care o
așteaptă.

Acolo este marea și importanta
operă a votării bugetului, care devine
cu atât mai importantă, cu cât actua-
lul visteriic, dl ministru president Tisza
în proiectul de buget prezentat came-
rei voesce se arete ferii succesele atât
de mult așteptate ale politicii sale fi-
nanciare. Acolo este proiectul de lege
pentru răscumpărarea dreptului de căm-
mărit, care a pus în mișcare neobici-
nuită atât pe proprietarii particulari,
cât și comunitățile orășenesci și alte cor-
porațiuni. Acolo sunt în fine proiectele
de lege, pe care le-am atins în primii ce-
lor din urmă trei numeri ai noștri:
proiectul legilor militare, al legii con-
versiunilor celor colosale în datorile
statului și în fine legea pentru respon-
sabilitatea judecătorilor.

Sunt mari, sunt enorme interesele,
de care se tractează în aceste proiecte
supuse hotărârilor legiuitorului ungar.
Este vorba de deci și sute de milioane
din avutul popoarelor, de sângele fiilor
lor și de înalte principii de bunăstare
și siguranță publică, cum este bună-
oară acela al independenței judecăto-
resci.

Ca publiciști conștiențioși ne-am
dat silința să fim în curent pe ce-
tătorii noștri despre tot ce stăpânirea
actuală voesce se reguleze pe calea le-
gislativă. Am ținut și ținem să ne
informăm publicul cât se poate de bine,
și de aceea vom urmări cu toată aten-
țiunea mersul legislației din sesiunea
actuală și vom raporta conștiențios des-
pre dînsa.

Atîta este tot ce putem face, mai
mult dela noi nu se poate aștepta.

Ear' când ne gândim, cât de mare
este partea, care este a noastră în mul-
țimea de interese, despre care se
va tracta estimp în camerele Un-
gariei; când ne aducem aminte câte
milioane dintre acelea, care se vor vota
și despre care se va hotărî acum, au
să ese din pungile fraților noștri; când
ne gândim, că într-o formă se ho-
tăresce și de sângele și avutul noș-
tru, și de siguranța și dreptatea, care
suntem în drept să le pretindem pe
seama noastră dela puterea ocroti-
toare a statului; dacă ne gândim
la toate acestea, neapărat, că trebuie să
ni se impună și întrebarea, că pe noi
cele trei milioane de cetățeni români ai
statului cine ne reprezintă, interesele
noastre cine le susține, cine le apără
în casa legiuitorilor?

A răspunde la această întrebare,
ar fi a constata încă odată ceea-ce în
atâtea rânduri s'a constatat, că poporul
românesc de sub coroana Sf. Stefan
sub actualul sistem de guvernare nu
este, pentru-că nu poate să fie după
drept și vrednicie, părtaș la facerea le-
gilor, după care și el are să fie gu-
vernat.

Nu voim însă de astădată să re-
petăm această constatare, nici să ac-
centuăm cât de păgubitor și rușinător
este pentru noi, că așa este, și că de
puțin compatibil cu principiile drep-
tății și ale liberalismului, după care se
pretinde, că este guvernat statul ungar.

Toate acestea sunt cunoscute deja,
căci de când înalta stăpânire de astăzi
se află la cârmă nu ne-au lipsit nouă
Românilor, și câtă vreme se va mai
afla, nu ne va lipsi nici pe viitor oca-
siunea, de a le spune și a ne plânge
în contra lor.

Nu suntem reprezentați în parla-
mentul țerii, vocea noastră nu este as-
cultată, legile se fac și pentru noi, însă
fără noi.

Purcedând dela acest trist, dar
necontestabil adevăr, mergem mai de-
parte și ne întrebăm, ce este de făcut?
Să așteptăm în indolență ce vor hotărî
alții și să ne supunem hotărârilor ce
ni se vor impune și nouă?

Acuma chiar, când se tractează în
legislativă de multe și mari chestiuni de
interes vital, de mai multe și mai mari

ca de altădată, capătă o deosebită im-
portanță această întrebare și răspunsul
ce trebuie să căutăm la dînsa.

Ca popor pacinic, ca odrasla de
nobila obârșie, ca un neam de oameni,
care cu mândrie ținem să fim cunos-
cuți drept element de ordine, loial și
fără șovăire supus Tronului și legilor
și instituțiilor constituționale, ne vom
supune totdeauna tuturor legilor sanc-
ționate prin Monarchul nostru consti-
tuțional.

Despre aceasta discuție nu încapem
și nu întrebăm, dacă legile supuse sanc-
ționării au fost făcute cu sau fără în-
voirea noastră.

Până când însă aceste legi nu
sunt sancționate, avem dreptul netăgă-
duit, de a ne ocupa cu ele, a le studia
și a le supune critice, a ne întreba, dacă
ele vor fi bune sau rele pentru noi
așa cum se proiectează.

Bine ar fi și pentru noi și pentru
țeară, dacă toate acestea am pute să
le facem acolo, unde este locul să se
facă, în corpurile legiuitoare, prin ade-
vărați reprezentanți ai noștri, aleși și
trimiși de noi.

Ei, dară aceasta nu se poate. Ear'
dacă nu se poate, nu mai avem nimica
de făcut?

Părerea noastră este, că avem.

Toceam pentru-că în parlament nu
ne reprezintă nimenea și nu întreabă
nimenea de noi, este dator fiecare
Român inteligent să-și deie el singur
seama de ceea-ce se petrece în parla-
ment, să studieze toate chestiunile supuse
legiferării, să cerceteze, prin care mē-
suri sunt jignite și prin care spriginite
interesele noastre, ear' rezultatele cer-
cetărilor sale să le aducă la cunoștința
publicității, pe calea ce-i este lui ac-
cesibilă.

În chipul acesta numai putem arăta
și noi lumii, că scim să judecăm chesti-
unile publice, că am fi vrednici și noi
să fim întrebați, care ne este părerea,
ear' când altă situațiune mai favorabilă
ne va pune în poziția, de a pretinde în-
dreptarea nedreptăților ce ni se fac,
numai în chipul acesta vom pute să
dice, că acelea nu s'au făcut cu învoirea
noastră.

— „După ce-l ascultai astfel, mē scu-
lai și mē apropiai de fereastră, aprinsei lu-
mina și mē pusei la lucru; eu coseam pen-
tru oficiantul, care ședea deasupra noastră,
o jiletă — și într'aceia îmi ardea și mē ro-
dea prin pept. Într'adevăr m'aș fi ușurat,
dacă aș fi încărcat soba cu întreaga mea gar-
derobă. Emelej părea că simte, că mē mē-
năncă supărarea la inimă. Omul, care a făcut
un rău, observă de departe răul ce-i vine,
ca și pasterea vișorului.“

— „Aceea încă nu o scii d-ta, Asstafij
Ivanovici“, începui cu o voce tremurândă
Emeljanușca al meu, „că muierea visatului,
care a murit de curând, s'a măritat după
Antip Prochorici felcerul.“

— „Emeljanul meu înțelege, când vede
cum îl privește, și încă cu o privire cât de
urită. El se scoală, merge la pat și începe să
caute; multă vreme caută și bombănesc me-
reu: „Unde s'au putut ascunde mișei? ...“
— „Eram curios pentru cele-ce vor urma.
Emelej se țiră pe genunchi sub pat. Nu mē
mai putui reține.“

— „De ce te țiră pe genunchi, Emel-
jan Iljici?“

— „Caut nădragii, Asstafij Ivanovici.“

— „Ce umbli, dl meu (numai de ne-
caz l-am numit domn), de ce umbli d-ta,
dl meu, să te ostenești pentru un biet om
simplu și să-ți freci până la sânge genunchii!“

— „Poate, Asstafij Ivanovici, se vor
găsi nădragii, trebuie căutați numai cum se
cade.“

REVISTĂ POLITICĂ.

Sibiu, 28 Octomvrie st. v.

Dieta ungară a ținut ieri la 1
oară după amiazi o scurtă ședință, în
care comisiunea financiară și-a prezentat
raportul despre proiectul de conversiune,
a cărui desbatere, după-cum ne spune
„Bud. Korr.“, se va începe Luni la
12 l. c. Tot Luni se vor prezenta
diete și rapoartele comisunii pentru
răscumpărarea regalilor, care se vor
desbate imediat după proiectul de con-
versiune, probabil încă pe la sfârșitul sep-
tămănei viitoare. Deoarece până atunci și
comisiunea pentru armată își va termina
lucrările sale, se poate, că după proie-
ctul conversiunii va urma numai decât
desbaterea noii legi de apărare.

Foaia romană „Voce della Verità“
susține, că numirea baronului Re-
vertera la Vatican este un isvor de
încercături continue între Austro-Un-
garia și Italia, și concludă de aici, că
alianța triplă trebuie să se dărime.
„Opinione“ răspunde la aceasta, că
Revertera este un cavalier și el nici
atunci nu ar servi intereselor partidului
de luptă, când ar aparține acestui par-
tid, ci numai intereselor Austro-Ungariei.
El a accentuat sentimentele sale con-
ciliante și a aprobat politica lui Kál-
noky în atâtea rânduri, că astăzi nu
mai poate exista îndoială despre felul
executării lor.

În Germania este un rău, care
există deja mai de mult și care ia, se
vede, dimensiuni tot mai mari. Este aceea
ce în alte state monarchice nu se poate:
discutarea pe calea presei a afacerilor
private din casa împărătească. Aceasta
a dat privilegiu tinărului împărat german,
de a se exprima în fața deputațiunii
orașului Berlin în felul cum s'a exprimat.
Și acum formează eară vorbele
împăratului Wilhelm obiectul celei mai
viue discuțiuni în țările din Germa-
nia. Astfel „Norddeutsche Allgemeine
Zeitung“ polemizează cu „Berliner Tag-
blatt“ asupra cuvintelor împăresci.
Dacă — ție organul cancelarului im-
periului — admiterea generală de până
acum, că reprezentanța orășenească are
o înfrîngere hotărîtoare asupra presei li-
berale din Berlin, este nebasată, atunci
aceasta și-ar pierde toată importanța,
deoare-ce nu face altceva, decât repro-
duce vederile unor persoane, ale redac-
torilor ei. Imputarea „Tagblatt-ului“,
că sub Wilhelm I. s'au fost validat
convingerile personale ale împăratului
în favorul măsurilor guvernului, dove-
desce numai, că ea nu cunoaște con-
stituția. După constituția prusiană, ve-
derile personale ale monarchu-

lui sînt o putere foarte reală;
un rege prusian trebuie să-și aibă con-
vingerile sale personale și acestea trebuie
să se valideze pe calea publicității.
Aceasta a fost normativă pentru regi-
mul lui Wilhelm I., Frideric al III-lea,
și e normativă și pentru regimul lui
Wilhelm al II-lea. Chiar și Frideric al
III-lea a refuzat aprobarea legii eu pri-
vire la prolongarea periodului legislativ,
fără ca ministrii să se fi retras. Con-
vingerea preînaltă, încheie „Nord-
deutsche Allgemeine Zeitung“, a fost și
este încă și acum deciziatoare.

După rezultatul definitiv al ale-
gerilor din Germania, partidul li-
beral (freisinnig) este redus dela
40 la 29 deputați, cel conservativ
dela 138 la 131 și partidul conser-
vatorilor liberi dela 67 la 64,
ear' partidul național-liberal a
crescut dela 72 la 87 deputați. Cen-
trul a rămas în mărirea lui de până
acum.

Despre toastul generalului Gurko,
„Kreuzzeitung“ scrie, că declarațiunile
acestea sînt de o natură atât de pro-
vocatoare, că omul trebuie să se în-
doască de adevărul împărțășirilor foli-
lor poloneze. E însă bățor la ochi,
că și din alte părți se zugrăvesc pe
părete eventualități rășboinice. Din multe
resultă, că Franția și Rusia în-
cep a se apropia tot mai mult
de Curie, purcedînd ambele cabinete
din presupunerea, că raporturile dintre
Germania și Vatican sînt conturbate.

Din Belgrad se depeșează, că
în ședința sub-comitetului pentru re-
viuarea constituției, regele Milan s'a fo-
losit de privilegiu spre a declara solemn,
că la marea operă a revizuirii constitu-
ției el este condus numai de dorința,
de a lăsa odată țeara succesorului seu
într-o stare mai bună decum a pri-
mit-o el. El nici pe departe nu s'a
gândit, că prin aceasta se atragă aten-
țiunea opiniei publice dela afacerea de
despărțire. Totodată a declarat, că el
din partea lui e gata a renunța la drep-
turile ce i-le acordă vechia constituție
a coroanei.

O altă depeșă telegrafică din Bel-
grad împărțășește, că regele a chemat
la sine pe ambii episcopi renitenți De-
metrie și Nicanor și le-a declarat,
că el privește afacerea de divorț de
terminată odată pentru totdeauna, pre-
supune și dorește deci, că și episcopii vor
recunoaște de irevocabilă hotărîrea me-
tropolitului, ca a supremului cap al
bisericeii sêrbesci autonome. Se ție,
că amândoi episcopii au de gând să-și
deie dimisia și să-și prezenteze vede-

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Un tâlhar de omenie.

Narațiune de F. M. Dostolewsky.

Traducere de Gil.

(Urmare și fine).

— „Ce să-ți mai spun multe, d-le! Nu
merită toată treaba ca să faci vorbe multe
pentru ea. D-ta de exemplu, d-le, n'ai da
nici doi copeici nemernici pe ea, — dar' eu,
eu aș da mult, dacă aș ave mult, pentru-ca
să fac toate acestea nefăcute! Eu aveam, d-le,
o păreche de pantaloni lași, vineți, de marinar,
lua-i ar dracul, nădragi minunați. Un proprie-
tar sosit aci fi comandase la mine, dar' fi
refusă apoi, fiindu-i prea strîmți, după-cum
diseae. Astfel 'mi-au rămas mie. O sculă
prețioasă, socotesc eu. În tîrgul de vechituri
capeți cinci ruble pe ei — și dacă nu, atunci
croesc doi pantaloni din ei pentru domni
din Petersburg și îmi mai rămîne o bucatică
pentru o jiletă. Un om de seama mea își
află ușor avantajul. Emeljanușca trăia vre-
muri rele. Ași nu bea, mîne nu bea, nici
poimîne nu ia nimic îmbătător în gură, șede
aci atât de timid și de desperat, încât 'ți-se
face milă. Ei, socotesc, de sigur n'ai parale,
băiete, ori că te-ai întors pe calea binelui,
ai dis „basta!“ și ai ascultat de rațiune.

— „Era tocmai o sêrbătoare mare. Eu
mē dusei la vecernie. Când mē întorc, Eme-
lejl meu șede pe pârcaul ferestrii, atât de
eșit din fire și mort de beat, încât se clătina

încoaci și încolo. Căutând după ceva, deschid
pulpitul... și — pantalonii nu sînt aci. Eu
cotorosesc toate și caut și caut, în necazul meu
alerg la bêtărna și fac păcatul de a o in-
vinui pe dînsa; de Emelej, deși vîd, că s'a
pricopsit bine, nici nu mă apropiu.“

— „D-șeu să-ți ajute, boerule“, — ție
baba, „la ce-mi trebuie mie nădragii tîi?
au să-ți port poate eu?“

— „Cine a fost aci în vreme-ce eram
dus?“

— „Nimeni, boerule, eram singură.
Emeljan Iljici se dusesse, apoi se întoarse ea-
răși. Aici e, întreabă-l pe el.“

— „Luat-ai tu pentru-ca să-ți îndestu-
lescî vre-un necaz pantalonii mei cei noi —
pe aceia, care erau croiți pentru proprietarul,
scii Emelej?“

— „Nu, Asstafij Ivanovici, eu într'ade-
văr nu i-am luat. Ce mai întîmplare!“

— „Ear' începui să caut, căutai — nu!
Și Emelej ședea și se clătina. Eu, d-le, șed pe
lada mea în fața cu el și privesc dintr'odată
la dînsul. Ha, gîndesc și îmi arde inima în
pept, sângele 'mi-se urcă la cap. Și Emelej
se uită la mine.“

— „Nu, Asstafij Ivanovici“, ție el,
„pantalonii d-tale eu... poate socotesci, că
... dar' eu nu i-am luat.“

— „Bine, Emeljan Iljici, se vor fi as-
cuns de sine?“

— „Se poate, Asstafij Ivanovici, că de
sine...“

în pat. Din timpul acela, d-le, nu mai puteam
să-l iubesc, îmi era greață de el. Îmi era
ca-și-cînd propriul meu fiu m'ar fi furat și
m'ar fi vătîmat până la sânge. Și Emelej,
d-le, beu în vre-o două săptămîni fără în-
trerupere, se îmbetă până la turbare; — se du-
cea de dimineață și se întorcea noaptea tîrziu
înapoi, și nici un singur cuvînt n'am auzit
din gura lui în acele două săptămîni. De si-
gur, că îl munciau durerile mustrării și voia
acum să se nimicească cu desvîrgire. În
fine după-ce spesase tot, rămase acasă și șe-
dea pe pârcau. Aci ședî el tîcînd trei zile
întregi; deodată vîd, că omul meu plînge
— și ce plîns! Ca o fîntînă, ca-și-cînd în-
suși nu ar simți cum îi curg lacrimile.

— „Ce-i cu tine Emelej?“ — îl în-
trebai. Cum îl agraesc îl trec fiori și se
cutremură.

— „Pentru atîtaîdată de atunci m'am
adresat la el. „Dumneșeu să-ți ajute Emelej,
de ce ședî așa de supărat?“

— „M'aș apuca de vre-un lucru, Asstafij
Ivanovici.“

— „De ce fel de lucru, Emeljan Iljici?“

— „L'am și rugat pe Fedossei Ivanovici.
Nu-i cu cale să te mai îngreunez, As-
stafij Ivanovici. Dacă ajung la pită îți dau
toate înapoi, te despăgubesc și pentru măn-
care.“

— „Sfîrșesce Emelej, sfîrșesce. De s'a
petrecut vre-o nedreptate a trecut de mult.
Să o iee dracul, dar' noi nu o să ne mai
gîndim la ea.“

rile lor contrare printr'un memorandum către regele.

Relativ la evenimentele dela termenul Africe-de-Ost, lordul Salisbury a declarat în casa de sus a Angliei, că termenii acestia stau sub influența germană și așa guvernul german a venit la convingerea, ca pentru împedecarea negoțului cu sclavi sunt de lipsă nise măsuri energice. Se presupune adevărat, că cele mai recente calamități sunt a se atribui acțiunii negustorilor de sclavi. Când Germania s'a hotărât a lua dispozițiuni în contra importului de arme și a exportului de sclavi — continuă Salisbury — ne-a întrebat, dacă noi nu am fi aplecați să facem același lucru. Noi am fost de părere, că față cu această cerere ar fi cel mai practic lucru, de a face ceea ce facem actualmente. Singur din aceste motive am lucra înțeleptesce, dacă am accepta cooperarea Germaniei drept o măsură maritimă. Nu există intenția de a coopera la o acțiune militară oarecare de a Germaniei. Prin aceasta menținem independența Sultanului din Zanzibar, care nouă ne este foarte scumpă. Era însă un alt motiv, care ni se părea hotărâtor. Noi am atras atențiunea Germaniei asupra împregiurării, că refuzarea Franciei, de a ne acorda dreptul vizității vaselor franceze, ar forma o greutate mare pentru lupta noastră în contra negoțului cu sclavi. Germania și Anglia au împărțit această Franciei, al cărei guvern, deși puțin dispus a se abate dela politica sa tradițională, a declarat, că el blocada ce se intenționează o privește de una, care acordă dreptul, de a visita vasele sub orișicare standard vor fi ele. Noi am primit deci dreptul neprețuit, de a visita toate vasele. Probabil, că Franca încă va trimite acolo un vas, spre a se alătura operațiunii noastre de flotă. Ar fi un motiv slab, care ar suspecă numai sinceritatea noastră, dacă am refusa a executa politica noastră tradițională, pentru-că am pute fi schimbăți cu Germanii ori cu faptele lor. Prin suprimarea negoțului cu sclavi se va crea o nouă garanță pentru viața fiecărui misionar în Africa.

În această privință „Agence Havas” publică o notă, în care se dice: „Discursul lui Salisbury a cuprins o alusiune la întrevorbirea ce a avut loc în timpul din urmă între Goblet și între ambasadorii Angliei și Germaniei. Noi scim, că ministerul de externe francez admite dreptul vizității de vase numai din punct de vedere al importului de arme de război și ca o urmare a unei blocaade temporale și restrinse. Ce privește negoțul cu sclavi, e adevărat, că guvernul francez, independent de îndrumările ce au urmat înainte de asta cu vre-o câteva săptămâni în privința inspecțiunii de către vasele noastre de război, are intenția, de a destina spre acest serviciu un vas din divizia de mare a Oceanului-Indian.”

Deosebitele diare engleze își exprimă mulțumirea față cu declarațiunile ce lordul Salisbury le-a dat în ședința dela 6 l. c. casei de sus. „Times” — „Poate tot mai gândesci, Asstafij Ivanovici . . . , dar' nădragii nu 'ți-i-am luat.”

— „Bine, Dumneșeu se-ți ajute, Emeljanușca!”

— „Eu nu mai pot rămâne la d-ta, Asstafij Ivanovici . . . d-ta se mă ierți, Asstafij Ivanovici . . .”

— „Dar' cine te alungă? Eu nu.”

— „Nu se cade, Asstafij Ivanovici, ca să trăiesc astfel la d-ta, mai bine mă duc. D-ta nu mai ești același față cu mine” — duse el și urlă mai departe.

— „Cum se nu? Tu te vei prăpădi Emelej, ca un eopil mic și fără de minte.”

— „Când te duci de acasă, îți încui pulpitul — eu vîd și plîng. Lasă-mă să merg, Asstafij Ivanovici, și iartă-mi pentru toate supărările, care 'ți-le-am făcut în vremea cât am trăit împreună.”

— „Și ce crezi, d-le? Emelej se duse. Aștepta o zi, ca să vîd dacă nu se întoarce de cu seară — nu! A doua zi nu. A treia zi nu. Mă cuprinse frica. Nu beui, nu mîncăi, nu dormii. Omul acela m'a desarmat cu de-servirire. A patra zi plecai și căutai prin toate cărcimele — nu! Emeljanușca a perit. Plin de beutură se va fi lăfă pe sub vre-un gard, socotii, ca și un lemn putred. Mă întorsei acasă, nici că eram mort, nici viu. Ziua următoare mă hotărî să-l caut eară și mă blăstămam pe mine însumi, pentru-că 'ți-neam, că omul meu s'a îndepărtat. Dar' uită, în ziua a cincia — era chiar sîmbătoare —

e de părere, că în contra unei operațiuni de flotă la țermuri, în cadrul propriei sfere de puteri, nu ar fi nimic de obiectionat, dar' ar exista un pericol, dacă puterea împregiurărilor ar mîna pe Anglia la întreprinderea unor pași, care, politicesc priviți, ar fi foarte problematici.

„Demonstrațiunea României”.

Cetim în „Kolozsvár” dela 8 Noemvrie următorul prim-articol:

Nu odată am accentuat, că partea politicilor români, care trăiesc din nutrețul spiritual al „Tribunei”, nu prea ține nimic la țărina patriei.

Nu odată am arătat, și anume din înșasi „Tribuna”, că acești politici consideră ca adevărată lor patrie România, ear' aici trăiesc numai ca agenți, pentru-că se facă ceartă între maghiarime și cea parte a poporului românesc, căreia îi place să trăiască aici, în credința cătră patrie, constituție și instituțiunile ei și ca credincioși supuși ai Regelui.

În toată ziua experimentăm, că acești bărbai lucră în interesul României, ear' când la noi 'și-au perdit trecerea, după călătorie de o zi apar în oraș la București, unde sunt așteptați cu brațele deschise.

Ducă-se, nu avem lipsă de ei.

Un cas recent ne dă dovada strălucită, că acești bărbai fără cea mai mică mustare sufletească își schimbă patria cum se schimbă mantaua. Nicolae Popescu, protopresbiterul gr-or. al Sibiuului, (adeacă de dl Simeon Popescu e vorba. Red. „Trib.”) pentru activitatea sa politică ultraistă a fost suspendat de Miron Roman din oficiu său. Este cunoscută această afacere, care atât în sinodul gr-or., cât și în congres a făcut multă stară (?). Dl Popescu s'a simțit aici în România și a lucrat în conformitate cu aceasta.

Acest tovarăș al „Tribunei” s'a păruț, că lucră în faoe și în contra vadei metropolitului, astfel că s'a dovedit, că suspendarea lui din oficiu nu se mai poate amîna. (?)

Pe acest bărbat guvernul României l'a numit profesor de universitate la catedra teologică a universității din București, provădindu-l cu competențele necesare.

Din partea României aceasta este demonstrație față cu metropolitul gr-or. Miron Roman; dar' o putem lua și ca demonstrație față cu guvernul ungar, căruia are să-i mulțumească Miron Roman scaunul metropolitului.

Presa din România deja cu prilegiul congresului s'a ridicat cu vehemența contra capului bisericeii gr-or. din Ungaria. A declarat, că el n'are încrederea României (?), de aceea jos cu el! Să fie dat în lături și în locul lui să fie pus un astfel de bărbat, care scie satisfacă aspirațiunile politice și bisericesci ale României. (Cine le-a dîs acestea? Red. „Trib.”).

Dar' această perversitate s'a dovedit a fi un lucru netrebnic de felul acelor, care de obicei n'au nici un rezultat.

Și eată, guvernul junimist, încurajat de agitațiunile presei, chiamă pe preotul suspendat din Ungaria, ale căruia facultăți spirituale mai sînt și mărginite și — numai drept demonstrațiune, ca să piseze piper sub nasul metropolitului — îl pune pe o catedră distinsă a universității din București, căci această catedră este de aceea distinsă, pentru-că

în România numai acela poate intra în clerul superior, care posedă titlul de doctor în teologie.

Și Nicolae Popescu, protopopul suspendat din Ungaria, se demite a fi unealta acestei demonstrațiuni, numai ca să poată strica patriei sale.

Asadară membrii clerului superior din România îi va cresce dl Popescu și sigur îi va învîta, ca devenind protopopi să deneghe episcopilor obedița recerută.

Acest fapt se pare a fi demonstrațiune și din cauza, că s'a făcut abstracție dela împămîntenire, pe când în România numai în casuri extraordinare se dă pîne oamenilor neîmpămînteniți, prin urmare străini.

Acest cas extraordinar a avut loc și-și are basa în agitațiunile presei și în faptul, că Miron Roman se ține cetățean al statului ungar.

„Tribuna” în mod evident face politică în interesul României, promovează interesele acesteia, pe seama ei își cresce individii, care dându-se ocaziune se pun pe calea ferată și preste câteva oare, scuturînd dela ei dreptul ungar, se simt cu toții acasă în aerul României.

Nu este lucru nou acesta. Așa a fost înainte și după Mihaie vodă până în ziua de astăzi. Pentru acești politici Ungaria este numai locuință închiriată, în care le-ar plăce să dărime toate celea, — ear' patria lor adevărată este România.

Nimica nu ne va convinge despre contrarul. Așa convingere este aceasta, încât nu se poate răsturna prin aceea, că mulți se bat în pept, dîcînd că sînt de aici.

Vom reveni.

CRONICĂ.

În urma unei dispozițiuni a ministerului de Justiție Fabinji, comunele următoare din comitatul Clujului: Ormenișul, Silivașul, Uilacul, Soaptăr, Visulea, Chiciud și Craifalău, ținătoare de judecătoria cercnală din Mociu, cu 1 Ianuarie 1889 se vor încopcia la teritoriul judec. cerc. din Teaca.

Maghiarizări de nume. „Budapesti Közlöny” publică următoarele schimbări de nume: Leopold Goldstein în „Gerőffy”; Antoniu Czvetnics în „Virdoff”; Iosif Schwarz în „Fekete” și Isac Reinhercz în „Rónai”.

O adunare de studenți oprită. Tine-rimea universitară din Cluj a plănut o adunare pe ziua de 7 Noemvrie în reduta cetății, pentru-că se desbat proiectele legii celei nouă pentru serviciul militar al voluntarilor. Diarele clujene scriu, că rectorul universității Dr. Alexandru Kolozsvári a oprit ținerea adunării în numita localitate, dar' a permis să se țină adunarea în localitățile universității, la cas dacă universitarii dau garanță, că nu vor desbata cestiuni politice.

Ciangăii la Deva. După atîta așteptare li s'a împărțit în urmă din partea statului pămînt acelor familii de Ciangăi, care au fost aduse cu sila ca de bunăvoie prin aceste locuri. Dar' în loc de a se împărți pămînt pentru 90 de familii, cum promitea guvernul, s'a împărțit numai pentru 11 familii, astfel, că cele 79 de familii au pus „părîntesca promisiune” în straiță și au plecat acasă ducînd — cu ei o desilusiune mai mult.

Vine eara! „Vine dela munte eara pe câmpie. Vie!” Ne-am adus dîile acesteia aminte de vorbele poetului nostru Alexandri, căci „Măna lui Damaschin” spune, că eara începe la 21 Decemvrie, și deși acest termin

e departe de noi, zăpada de vre-o două zile cade într-una. Munții de prin pregiurul Sibiuului sînt încheiați de zăpadă și, după spusa din călindarul babelor, eara e deja pe noi când încep ciarele a se lăsa pe strade croncînd. E lucru ieftin și bun să fi poet și să chemi eara dela munte, dar' când viscolesce și, ori-cît îți ghemuesci capul sub palton, zăpada îți înalță obrazul de frig, precum era timpul ieri, atunci îți vine să dîci: „Vine dela munte eara pe câmpie. Ba se nu mai vie!”

Totuși trebuie să fure! Un cerșitor a intrat ieri în bucătăria unei case din strada Schewis și a cerut milă. Servitoarea, fiind singură în bucătăria, a mers să-i spună doamnei, în acest timp cerșitorul, rîmînd într-o penibilă pozițiune în ceea-ce îi privia omenia, n'a putut să reziste fatalei ocaziuni, de a fi singur și a nu fura. Când s'a reîntors servitoarea lipsa cerșitorul, dar' lipsa și un orologiu de masă.

Foc în Sibiu. Astănoapte după 1 oară a izbucnit foc în magazinul de mărfuri al lui Gustav Gürtler, băcan în strada Gușteritei Nr. 37. Magazinul, precum și o sură, au ars; marfa a fost mîntuită. Pompierii au alergat degrabă, n'au avut însă apă, căci apa curgătoare din canalul stradei era înghețată. Focul a fost localizat; din cauza zăpezii de pe acoperisele caselor vecine focul nu s'a putut extinde.

Un proces de două milioane. În ședința sa de alaltăieri, tabla regească din Buda-pesta a hotărît în privința procesului lui Augustin Maygraber în contra orașului pentru o despăgubire de două milioane fiorini și a cassat sentența tribunalului, prin care erarul a fost judecat la solvirea unei despăgubiri de 500,000 fl., respingînd acusa lui Maygraber.

Autoritățile și armata din Bosnia au fost atacate în mod cel mai vehement de către diarul sîrbesc din Belgrad „Srpska Nezavisnost”, care a amenințat, că poporul va trebui însuși să-și câștige dreptul și libertatea. Articolul a produs indignațiune în cercurile austro ungare din Belgrad și se așteaptă, ca guvernul să intervină încontra numitului diar.

Despre nenorocirea Țarului pe calea ferată, a dat pictorul de curte Zichy, ca martor ocular al catastrofei dela Borki următoarea descriere autentică, publicată în „Novoe Vremia”: În primul cupeu al vagonului era aședat bufetul. În partea dinapoi se afla un masă despărțiment, ear' între bufet și acest despărțiment era situată masa prîndurilor, fixată de padiment și de părății vagonului. De o latură a mesei seșea la mijloc împăratul. La stînga lui seșeau dama de curte Șeremetieff, adjutantul general Snowieff și adjutantul de serviciu Șeremetieff, ear' la dreapta împăratului domnișoara de curte Cutusoff, adjutantul general Richter, marele principe George Alexandrovici și medicul de curte Hirsch. Față în față cu împăratul seșea împărăteasa, la dreapta ei ministrul de comunicațiune Posiet, moștenitorul Nicolae și pictorul Zichy. La stînga împărătesei seșeau ministrul curții Vorontoff-Dașcoff, adjutantul general Martinoff, marea principesă Xenia și adjutantul general Cerevin. Tocmai se servia un fel de bucate. Am vîdut, dîce dl Zichy, cum un oficiant voia să vină cu un blid cătră mine, când deodată făcu o mișcare repede înainte, blidul se plecă și mîncarea ferbinte se vîrsă pe umerii și genunchii lui. Abia avui timp să mă reuleg, când se auđi un sgomot teribil. După aceea urmă o sguduitură și apoi alte trei una după alta. La prima lovitură s'a spart padimentul de sub picioarele noastre, la a doua a fost aruncat vagonul într-o parte, ear' la a treia s'a aședat co-perișul vagonului pe noi. Toate acestea s'au întimplat în câteva clipe. Fiind co-perișul vagonului în formă de cupolă, n'am fost apăsați tare. Co-perișul a cădut curmeziș preste noi, astfel că între părătele vagonului și co-

periș a rămas o spîrtură, prin care eu am eșit. După mine a eșit contesa Cutusoff și apoi împăratul. Împărăteasa, după cît îmi aduc aminte, a fost scoasă prin fereastră. Cu toții am fost salvați ca prin minune, numai călfa au suferit vulnerări. Împăratul avea în pusunaru drept o tabacheră de argint, care a fost cu totul turtită. Generalului Cerevin i-au intrat hîrburi de ogîndă la gît și în mîni. Sinowieff, Posiet și Martinoff încă au fost răniți. Unul dintre domni a băgat de frică o lingură de argint în pusunar și nu-și aducea aminte cum i'a chemat servitorul ce a fost omorît. Mai greu ca toți a fost rănit adjutantul Șeremetieff, căruia i-au fost scrobite degetele și rupte mai multe coaste. Un oficiant, care servia lîngă împăratul a fost aruncat cu blid cu tot pe ușa afară și a rămas mort. Toate persoanele, care se aflau în despărțimentul cu bufetul, au fost parte omorite, parte groasnic mutilate. Relativ la cauza acestei catastrofe, se publică o scire, ce e drept nesigură, că împăratul s'ar fi exprimat: „Îngelăciune, hoție și negligență au fost cauzele acestei nenorociri, dar' pe D-șeu, pe viitor va fi altmintearea!”

Despre Alcohol,

din punct de vedere sanitar și moral.

(Urmare).

Cele mai usitate beuturi spirituoase cu deosebire în continentul nostru sînt: vinul, berea, rachiu, cognacul, rumul, și diferitele specii de lichere.

Bunătatea calitativă a vinului depinde dela soiul strugurilor, din care se produce, dela calitatea pămîntului, dela circumstările climatice, va se dîcă dela temperatura, care domnesce în anul producător.

Din must, respective din zăharul ce îl conține, se produce prin un proces chimic (de comun se dîce, că mustul ferbe) alcohol și acid carbonic, din sîmînță oleu eteric și acid tannic, din coaje acid tantric, (un acid, care dă gust acru vinului) și colorarea roșie vinului roșu. Colorarea vinului alb, respective galbin, devine prin oxidațiune. Cantitatea alcoolică a vinului variază între 8—15%.

Acestea sînt calitățile normale ale unui vin natural. Dar' cît de mic este numărul cantitativ al vinului natural în proporțiune, cu vinul, care, se consumă din an în an sub titlu de vin original.

Stoarcerea și păstrarea vinului impune o atențiune și o curățenie pedantică; și cea mai mică eroare din partea proprietarului îi cauzează daune însemnate. Sau este vinul prea acru, sau prea gros, prea amar sau prea slab sau este fără de gust etc.

Proprietarul, pentru de a elimina morbul vinului cauzat prin manipulare rea a vinului, își ia refugiu la căte și mai căte substanțe chimice, care — de sine se înțelege, — sînt foarte stricăcioase pentru sănătatea consumătorului. Și cu cît mai stricăcioasă este consumarea vinului artificios, care se fabrică de comun noaptea pe acuns, — cu deosebire de indiviđii, care nu au nici o cunoșcință chimică, din material, rău — este foarte evident.

Norvak face propunerea, ca fiecare individ, care produce vin artificios, și ca atare îl vinde, să recunoască și să afirme pe cuvîntul lui de onoare, că fabricatul seu nu-l va vinde ca vin natural. De altă parte administrațiunea

rase odată. El veni deci, se uită la bolnavul și dîce:

— „E rău; n'a fost trebuință de 2 mai trimite după mine. De altfel un praf putem să-i dăm.”

— „Dar' eu nu i-am dat praful — socotii, că medicul i-l-a ordinar numai din restătare. Într'aceea sosi ziua a cincia. Emelej trăgea de moarte. Eu seșeam cu lucrul pe părăcul ferestrii, baba punea lemne pe foc. Tăceam cu toții. Îmi era ca-și-cînd aveam să-mi îngrop pe fiul meu propriu. Vîdusem încă de dimineață, că Emeljan se tot uita la mine și voia să-mi spună ceva, — dar' nu îndrăsnia. Atîta chin se ogînda în ochii sîrmanului și el nu-și lua ochii de pe mine. Dar' cum vedea, că mă uit la el, își pleca ochii.

— „Asstafij Ivanovici! . . .”

— „Ce-i Emeljanușca?”

— „Dacă, — se dîcem așa, — 'mi-ai fi dus d-ta surtucul meu în piața de vechituri, — cît 'ți-s'ar fi plătit pe el, Asstafij Ivanovici?”

— „Pe tocmai nu 'ți-ăș pute spune, poate așa la trei rublișoare, Emelej Iljici.” — (Dar' de-l ducea la vîndare, în loc de bani m'ar fi ris oamenii, că viu cu o astfel de murdărie. Dar' lui Emelej i-am dîs așa ca să-l mîngăiu.)

— „Trebuie ruble; și eu am socotit așa.

„E doar de pînură. Cum se pu-ți dee trei rublișoare . . .”

— „Dacă voiesi să-l vinđi trebuie la toată întîmplarea să ceri trei ruble.”

— „După un timp oare-care ear' mă strigă Emelej. „Vinde-mi surtucul”, dîse el.

— „Dacă voui fi murit pot să zac și fără de el. O sculă prețioasă, Asstafij Ivanovici! D-tale îți va fi de folos.”

— „Groaza morții îl cuprinse deja. Ear' tăceam. Trece astfel ca o oară. Privirile noastre se întîlniră . . . el își plecă ochii.

— „Nu vrei să bei puțină apă, Emeljan Iljici?”

— „Dă-mi, Asstafij Ivanovici.”

— „Eu îi dasem să bea.”

— „Îți mai trebuie ceva, Emeljanușca?”

— „Nu, Asstafij Ivanovici. Însă eu am . . .”

— „Ce?”

— „Nădragii . . . aceia . . . eu i-am fost luat . . . atunci . . . Asstafij Ivanovici . . .”

— „D-șeu se te erte, Emeljanușca, sîrmanule. Mori în pace.” 'Mi-se opri rîsul, farea și lacrimile îi curgeau din ochi. Astfel seđui un moment cu fața întoarsă dela el.

— „Asstafij Ivanovici . . .”

— „Emeliej voia să dîcă ceva, încerca să se ridice, își mișca buzele. Dintr'odată se făcu roșu-negru . . . mă privi atît de neobișnuit . . . apoi pîl . . . pîl tot mai tare . . . într-o clipă 'și-a perdit toate puterile, . . . capul 'și-l aruncă înapoi . . . mai respiră odată . . . și-și dete sufletul în mîinile Domnului.”

toamai cînd se crepa de ăiua, scîrțăie ușa. Emelej intră vînat de tot, cu pîrl murdărit, ca-și-cînd ar fi durmit pe stradă, subțire ca o aschie; el se puse pe lada mea, își desbrăcă surtucul și se uita la mine. Eu, ce-i drept, eram din inimă vesel — cu toate acestea d-le, dacă aș fi sîvîrșit un astfel de păcat omenesc, jur pe Dumneșeu, că mai bucuros crepam ca un cîne în drum — dar' de întors nu mă întorceam! Emelej însă se reîntoarce. Este amar să-și vadă omul pe de aproapele seu într-o astfel de stare, — eu îl griji, îl desmerda, încercai să-l mîngăiu.

— „Emeljanușca, — îi dîsei, — „sînt vesel, că te-ai întors. Numai cu puțin de te-ai fi întărđiat, te-aș fi căutat și ađi prin toate cărcimele. Mîncat-ai?”

— „Am mîncat, Asstafij Ivanovici!”

— „Întădever ai mîncat? Eată aci nișică zamă de legumi rămasă de ieri, e feartă cu carne, nu-i de post. Și aci ai cepe verđi și pîne. Mîncă, Emelej, o să-ți facă bine.”

— „Acum vîđui, că omul nu mîncase de vre-o trei zile nimic — așa poftă avea. Așadar' foamea a fost, care l'a mînat înapoi. Îmi era foarte cu durere să-l vîd. Mă voui duce în butișca de rachiu, lă să-și inveselească sufletul. Să facem cu rachiu un sfîrșit certeii noastre. Și aduc rachiu.

— „Eată”, dîce eu, „Emeljan Iljici, se bem una în cînstea sîrbătorii de ađi. Vrei să bei? Îți va face bine.”

„El își întinse mîna cu poftă și abia ce a atins glăjuța — se opresce; după o pauză mică, totuși vrea să o ridice la gură, mîinile-i tremurau, încât rachiuul sălta; apoi o lipsece de gură, dar' o pune îndată earășii pe masă.

— „Ce-i, Emeljanușca?”

— „Nu, eu . . . , Asstafij Ivanovici . . . , eu nu voui . . . mai bē, Asstafij Ivanovici.”

— „Preste tot nu mai voiesi să bei? Ori că numai ađi vrei să potesci?”

— „El se uită fix înainte și își răzimă capul de mîna.

— „Ce-i cu tine? Ești bolnav, Emelej?”

— „Da, Asstafij Ivanovici, nu mă simt bine.”

Eu îl culcai în pat. Capul lui ardea și îl scuturau frigurile. Eu îl îngrijam. La noapte i-s'a făcut mai rău. Eu îi făcu o tiură*).

„Mănăncă, Emelej, îți va face bine.”

„El clătina din cap. „Nu”, dîse el, „ađi mai bine nu o să prîndesc, Asstafij Ivanovici.”

„Eu îi făcu un ceai, pe baba am mobilisat-o de tot — nu i-s'a făcut mai bine. Rău destul de el, socotii. A treia dimineață mă dusei la medicul; aveam aci un cunoscut, un medicinist, îl chema Costopravov. Am fost făcut cunoscință cu el încă de pe cînd am slugit la domni Bosomagin, el mă cu-

*) Tiura: un cir făcut din bere, ulei de floarea soarelui, cepe verđi, sare și pîne neagră sîdmucată.

politică, — presupunând, că este cea mai sfântă datorință a ei de a păstra cel mai scump bun al indigenilor, adică sănătatea lor, — se urmeze cu cea mai strictă rigurozitate legală, pedepzând tot abuzul, care s'ar face în această privință.

Cât de naiv! Ca și când cuvântul de onoare ar mai avea oareșicare valoare și ca și când organele administrative sunt aceea-ce ar trebui să reprezente.

În organizațiunea constituțională de astăzi regimul nu este mai mult conducătorul natural al statului; nu el pentru noi, ci noi pentru el, cum făcea Ludovic al XIV. „*L'Etat c'est moi*“.

Pentru de a cunoaște, că colorarea vinului este falsificată sau ba, Carpené, — un autor francez, — recomandă o metodă pe cât de simplă, pe atât de validă. O peatră de var ars (calcium) se se sfarme în două; o latură se rade cu cuțitul sau cu pila până când va avea suprafață lucie. Pe latură astfel preparată se pun vre-o câteva picături din vin. După vre-o două minute se prezintă următoarele colori:

Vinul roșu natural: negrie-gălbie-mohorită.

Vinul falsificat cu fuxin sau lemn de Brasilia: ca rosa roșie.

Vinul falsificat cu lemn vânat, (albastru): violet închis.

Vinul falsificat cu wahlenille: roșu violet etc. Cu un cuvânt, dacă colorarea vinului nu este negrie-gălbie-mohorită, atunci vinul respectiv este falsificat.

Berea, cea mai usitată beaură, cu deosebire în țările nordice se prepară prin fermentațiunea cerealelor, cu deosebire din seacă și orz. O bere bună conține următoarele substanțe:

Alcool 3—5%, berea engleză 5—10%.

Acid carbonic 0.1—0.2%, zahăr 4—5%; albuminate (adeacă substanțe conținătoare de nitrogen) într'un litru 0.5—1.2 grame. O cantitate foarte mică de acide organice: unsoare, glicerină; substanțe anorganice cam 0.18—0.28%; substanțe uleioase, amare și aromatice.

Dacă în fine este vorba, ca omul — urmând datinilor sociale de astăzi — trebuie să bea vre-o beaură spirituoasă, atunci berea este singura beaură spirituoasă, care, în urma cantității puține de alcool (3—5%), din punct de vedere sanitar se poate recomanda.

Prin substanțele aromatice și amare, pe care le conține berea, ajută foarte mult procesului de mistuire și și nutrește ceva. Din acest incident se poate recomanda și morboșilor, reconvalescenților etc., însă numai atunci — *ceteris paribus* — dacă se consumă în cantitate moderată. Cea mai eminentă însemnătate igienică și sanitară însă are berea prin aceea, că elimină din ce în ce abuzul consumării de rachiu.

Ar fi într'adevăr cel mai frumos și cel mai nobil act humanitar, dacă acei bărbați, care sînt chemați a sta luminând în fruntea poporului, se vor nîsu într'acolo, ca să eviteze decadența morală și materială a omenirii și prin aceea, că vor nimici cel mai daunos venin — al viperei moderne sociale — al rachiului.

(Va urma.)

„Asociațiunea transilvană“.

Nr. 335/1888.

Proces verbal,

al comitetului „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, luat în ședința dela 21 Septembrie 1888.

(Urmare.)

Nr. 159. Dl. Valeriu Bologa, director de bancă în Brașov, prin adresa dto 10 Octombrie a. c. mulțumesc, cu provocare la hârtia acestui comitet dto 18 Septembrie a. c. Nr. 282, comitetului și prin acesta „Asociațiunii“ pentru mângăitorul vot, prin care adunarea generală din estan a conluc la eternitatea în mod vizibil memoriile conducătorilor „Asociațiunii“, între care se numără și neuitatul seu părinte și fostul vicepreședinte, dl. consilier Iacob Bologa, și se oferă a pune, dacă i-se vor cere, la dispozițiunea acestui comitet toate documentele, datele, hârtiile etc. ce le posedă după neuitatul seu părinte, spre a fi folosite la redactarea biografiei proiectate. (Ex. Nr. 320/1888).

— Ofertul d-lui Valeriu Bologa servesc spre plăcuta sciință, având a fi rugat să substearnă acestui comitet datele, de care dispune.

Nr. 160. Dl. Avram P. Păcurar, protopresbiter în Ilia, subșterger la însărcinarea primită din partea d-lui G. Danilă, primar opidan în Hunedoara, în copie testamentul după

reșosatul Simeon Popovici din Hunedoara, care a testat „Asociațiunii“ suma de 500 fl. v. a., notificând totodată, că întreaga afacere este bine terminată și că îndată după extradarea documentului de transpunere din partea judecătorei reg. cercuale din Hunedoara se va trimite și suma testată (Ex. Numărul 321/1888).

— Spre sciință.

Nr. 161. Dl. Nistor Manciu, preot în Ocolușul-mare, cere pe seama studentului de clasa IV. la gimnasiul român din Blaj, Eliseu Mezei, ajutorul ce comitetul i-l-a pus în vedere prin concludul dto 6 Decembrie 1887 Nr. 513. (Ex. Nr. 266/1888).

— Să se considere această cerere cu ocaziunea când se vor vota stipendiile, pentru a căror conferire s'a exorita concurs cu datul 21 August a. c. Nr. 250.

Nr. 162. Secretarul II. raportează asupra petițiunilor ce în urma concursului de sub Nr. 250/1888 dto 21 August a. c. au intrat la comitetul „Asociațiunii“ pentru stipendii și ajutoare. Anumit: la stipendiul dela pos. A. 1. în suma de 60 fl. pe an din fundațiunea „Marinoviici“ pentru studenți de gimnasiu, precum și la stipendiul dela aceeași pos. pt. 2. în suma de 60 fl. pe an, din fundațiunea „Galliană“, menit de asemenea pentru studenți de gimnasiu cu aceea, că la obținerea lui *ceteris paribus* se aibă preferință acela, care va dovedi, că se trage din familia fondatorului și anume din familia „Popu și Antonu“, la ambele aceste stipendii s'au prezentat 20 petițiuni, inclusive cererea amintită la punctul precedent al acestui proces verbal.

Având în vedere, că în conformitate cu decusul de sub punctul precedent al acestui proces verbal, între petițiunile intrate are a se număra și cererea studentului Eliseu Mezei, a fiului tostului preot din Orăștie Ioan Mezei, căruia comitetul prin decusul seu dto 6 Decembrie 1887 Nr. 531 i-a pus în vedere conferirea unui stipendiu de recunoștință către tatăl lui, care a lăsat „Asociațiunii“ suma de 2000 fl. v. a.; considerând mai departe, că între concurenții la cele două stipendii arătate mai sus se află și Andreiu Borgovan, care dovedește a se trage din familia fondatorului fundațiunii „Galliană“ și care în sensul literelor fundaționale, are *ceteris paribus* preferența la stipendiul din numita fundațiune; având în vedere în fine și atestatele bune ale acestor doi tineri, precum și starea lor familiară:

— Stipendiul de 60 fl. v. a. pe an din fundațiunea „Marinoviici“ se votează tinărului Eliseu Mezei din Orăștie, student de clasa IV. la gimnasiul din Blaj, cu îndatorirea, de a-și prezenta fără amănare testamentul de frecuentare, altfel stipendiul votat nu i-se va elibera; ear' stipendiul de 60 fl. pe an din fundațiunea „Galliană“ se votează tinărului Andreiu Borgovan, student de clasa I. la gimnasiul armean din Gherla. (Va urma.)

POSTA ULTIMĂ.

Cluj, 8 Noembrie n. Se vorbește cu pozitivitate, că guvernul are de gând să înființeze în Ardeal o fabrică de zahăr, care va avea să acopere numai trebuințele Ardealului.

Iasi, 8 Noembrie n. Regina Natalia insistă, ca despărțirea efectuată să fie împărțită și principelui de coroană, ceea-ce regele nu voesc.

Varșovia, 8 Noembrie n. Cu prilegiul accidentului dela Borki a fost rănit și principele moștenitor.

Londra, 8 Noembrie n. „Times“ dă: Dacă stările din Sărbia ar duce la o ocupare a Sărbiei prin Austro-Ungaria, Rusia ar ocupa Bulgaria.

New-York, 8 Noembrie n. La alegerea de president al Statelor-Unite republicanul Harrison a primit 233 voturi, ear' democratul Cleveland numai 168. Harrison a învins și în California și Indiana.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 9 Noembrie n. În Transilvania se plănuiesc înființarea unei mari fabrici de zahăr. Lucrările prealabile sînt deja introduse. Se spe-rează ajutor dela stat.

București, 9 Noembrie n. Pentru a constata majoritatea ministerială, guvernul numai decât după deschiderea camerei va prezenta proiectele de lege pentru reforma agrară, inamovabilitatea magistraților și reforma bancei naționale. Tot cestiuni, față cu care partidurile trebuie să se pronunțe lămurit.

Londra, 9 Noembrie n. Comisiunea cabinetului a hotărât, că este necesară o îmulțire considerabilă a flotei. În urma acesteia va face guvernul în casa de jos propuneri să se clădească opt năi cuirasate de prima categoriei, douăzeci de incrucișatori și numeroși torpilor.

Bibliografie.

În editura tipografiei H. Goldner în Iași a apărut:

„Algebra“. Pentru usul elevilor din gimnasil și licee și candidaților la examenul de bacalaureat, de Constantin Climescu, profesor la facultatea de științe din Iași. Aprobată prin ofiia Nr. 2921 din anul 1887 de onor. ministru al cultelor și instrucțiunii publice din România ca carte didactică pentru școlile secundare.

Comandele de prin districte se expediază prompt numai de către tipografiei H. Goldner, Iași, strada Primăriei Nr. 17.

„Recreații Științifice“. Revistă pentru științele pozitive, apare odată pe lună în Iași. Anul VI. Nr. 9 dela 30 Septembrie. Sumarul: Scrieri asupra regulilor întrebunțate pentru găsirea zilei Pascilor, de Constantin Gogu. — Istoria matematicilor înainte de Greci. Egipteni (urmare), de Iacob Solomon. — Geometrie analitică. Axele secțiunilor plane la suprafețele de al doilea ordin. Tradus de C. — Mecanică. Un curs de probleme. Principiul celerităților virtuale. Problemele 91, 92 și 93, de M. Tzany. — Probleme rezolvite, 247, 269, 270 și 271, de d-nii C. Brînză și V. Cristescu. Pentru corespondență și ori-ce alte lămuriri privitoare la această foaie a se adresa la dl. C. Climescu, profesor la facultatea de științe, strada Butu, Nr. 22 în Iași.

Extrase din „Budapesti Közlöny“.

Licitațiuni:

— 24 Noembrie st. n. a. c. imobilele lui Vasile Alexievics de către trib. reg. din Panciova.

— 15 Decembrie st. n. a. c. imobilele Mariei Lukits de către trib. reg. din Timișoara.

— 12 Februarie st. n. 1889 imobilele lui George Piszarovits de către trib. reg. din Chichinda-mare.

— 28 Noembrie st. n. a. c. imobilele lui Stefan Berzenczei în Armeni de către trib. reg. din Oena-Sibiului.

— 11 Decembrie st. n. a. c. imobilele lui Ludovic Thalheimer în Torja de către trib. reg. din Cula.

— 9 Februarie st. n. 1889 imobilele v. d. Alexandru Rajkovics de către trib. reg. din Chichinda-mare.

Posturi vacante:

— Un post de practicant de socotă cu diurnă la perceptoratul reg. de dare pentru comitatul Krassó-Szörény. — A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la tribunalul reg. din Ujvidék. — A se adresa în 4 săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Kőszeg, cu salariu de 500 fl. și 100 fl. relut de curtur. — A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Sándorház (ctt. Torontál) prelungă 100 fl. depunere de cauțiune; remunerațiune 180 fl., pașale 40 fl. și ca amanuare 20 fl. — A se adresa la direcțiunea postală în Timișoara.

— Un post de magistru postal în Szászka (ctt. Krassó Szörény) prelungă 100 fl. depunere de cauțiune; remunerațiune 220 fl., pașale 40 fl. și ca amanuare 30 fl. — A se adresa la direcțiunea postală în Timișoara.

— Un post de magistru postal în Felső-Tiszovnik (ctt. Nógrád) prelungă 100 fl. depunere de cauțiune; remunerațiune 150 fl., pașale 40 fl. și ca amanuare 12 fl. — A se adresa în trei săptămâni la direcțiunea postală în B. Pesta.

Buletin meteorologic.

Sibiul, 9 Noembrie, 6 oare dimineața.

Presiunea atmosferică în mm. (Mediul lunar 756.9)	Diferența dintr-un punct	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcțiunea vântului
Observat				
724.9	-5.1	+5.4	+1.8 +6.6	NNV

Din țeară, 7 Noembrie, 7 oare dimineața.

Stațiunile	Presiun. atmosf. în mm.	Tempe- ratura Celsius	Vântul	
			direcția	țara
Sătm̃ar	764	+ 4.0	NV	2
Oradea-mare	—	—	—	—
Cluj	263	+ 5.2	O	1
Orșova	764	+ 0.6	O	2
Timișoara	—	—	—	—
Arad	762	+ 4.5	N	3
Panciova	760	+ 0.6	O	3

Sosiți în Sibiul.

La 9 Noembrie n.

Hotel „Neurhrer“. Contele Bethlen, căpitan de cavalerie din Cislădie. Strasser, căpitan de stab din Viena. Stranzke, L. Brust, Rosenbaum, M. Kanitz, toți comercianți din Viena.

Hotel „Imperatului“. Ludovic Székely din Ogorheiu. Iuliu Coroiu, advocat din Cluj. Hotel „Melzer“. Wikulik, Albert, căpitani din Landek. Hoffman, căpitan din Pojon. Reich, econom din Ghertan. Fr. Reich, teolog din Ghertan.

Economie.

Îngrășămintele pământului. Fiindcă îngrășămintele au o mare influență asupra recoltelor, pentru acest cuvânt se ține seamă în străinătate de cele mai bune, care s'ar asimila mai ușor: astfel pentru sămănăturile de toamnă, ca grâu, orz, seacă, în alte țări întrebunțază o cantitate de îngrășăment, care trebuie să lase în pământ până la 50 de chilogramme de azot și 30—40 chilogramme de acid fosforic, solubil în apă și prin urmare ușor de asimilat de plante, și după-cum am șis în mai multe rânduri, dintre îngrășămintele acelea, care ar da mai bune fostate, dau mai bune rezultate când se întrebunțază la liveșile naturale.

În toate pământurile smircioase și umede trebuie ca după fiecare cositură să se pună până la 500 de chilogramme de fostate, care se cuprindă până la 18 la sută acid fosforic. Pentru liveșile, care se găsesc pe locuri mai ridicate sau pe locurile de natură granitică și șistoașă se poate întrebunța cu folos șgura și fostatele fosile, aceste îngrășămintele se pot pune mai cu seamă prin luna lui Octombrie.

Cu modul acesta agricultorul german etc. nu numai că-și mărește avutul seu, dar' el prin experiența zilnică își mărește capitalul științei, care îl împinge mai de grabă spre civilisare. Pământurile slabe și neroditoare îl pune pe fiecare agricultor străin pe calea studiului și a gândirii, din care a rezultat descoperirea atator îngrășămintele; agricultorul străin s'a familiarizat atât de mult, încât lipsa lor îl fac să sufere de foame, sau cu alte vorbe, ele îi produc hrana de toate zilele.

Agricultorul străin cunoaște efectele îngrășămintelor, fie ele de ori-ce natură, asupra recoltelor, tocmai așa de bine ca și un doctor efectele chininei asupra frigurilor etc. Dar' cestiunea îngrășămintelor nu este pentru noi, unde clima și oamenii cei mai culți pot lupta mai mult pentru a stîrpi mai de grabă și ultima putere de producțiune a pământului.

Producțiunea de rachiu în România.

Producțiunea rachiurilor de prune figurează cu 1,098.824 hectolitri; rachiul de vin cu 19.102 și rachiul de țescovină și de drojdi cu 202.386 hectolitri. Ca județe, care se disting în fabricațiunea rachiurilor, notăm: Prahova 149.808 hectolitri. Dâmbovița 158.202 hectolitri. Gorj 169.008 hectolitri. Vâlcea 191.630 hectolitri. Muscel 107.611 hectolitri pe an.

Têrguri de țeară.

La têrgul de țeară din Sighișoara estimp au fost mănate mai puține vite ca în anul trecut; preste tot în cele 2 zile de têrg, în 2 și 3 Noembrie, erau de vîndare 1832 capete de vite mari. S'au cumpărat puține vite; din partea unor samsari străini au fost cumpărate vite în cantitate mai mărioasă, dar' prețurile au fost mici. Diua têrgului, 4 Noembrie, a fost puțin cercetată, cauza a fost timpul vîntos cu zăpadă.

Têrgul de țeară din Deva a fost mai bun ca cel din August; o păreche de boi s'a cumpărat cu 20—30 fl. mai scump, cei mai buni s'au vîndut cu 240—350 fl. S'au vîndut 870 capete de vite mari, 132 viței, 33 cai și 8 mînzii. Têrgul a fost bine cercetat.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 23, 24 și 25 Octombrie st. n. 1888.

Emberico lui Frischman, grâu 2900 hect., 10.80 lei. Curvisano lui Frischman, grâu 3700 hect., 10.90 lei. Casanova lui Bellet, orz 3600 hect., 5.60 lei. Bach lui Schmirer, orz 1800 hect., 5.50 lei. Vamvuris lui Schmirer grâu 3800 hect., 12.— lei. Dimitriadli lui Negroponte, grâu 800 hect., 8.60 lei. Catzika lui Negroponte, fasole 650 hect., 19.— lei. Sgardelli lui Negroponte, porumb 1570 hect., 8.— lei. Sgardelli lui Negroponte, porumb 1570 hect., 8.— lei. Dimitriadli lui Schmirer, grâu 2100 hect., 10.90 lei. Eisenstein lui Bellet, grâu 1350 hect., 9.50 lei. Catzighera lui Eug. Cahen, grâu 2200 hect., 10.15 lei. Nenovics lui Feitler, seacă 1350 hect., 5.25 lei. Nenovics lui Feitler, seacă 1500 hect., 5.25 lei. Perlea lui Peirano, orz 3150 hect., 5.32½ lei. Cottis lui Schmirer, grâu 1600 hect., 12.90 lei. Vamvuris lui Nicolopulo, grâu 1100 hect., 12.30 lei. Sgardelli lui Schmirer, grâu 3400 hect., 12.20 lei. Agio 1.75%.

Prețul mărfurilor.

Têrgul de rimăteri în Steinbruch. În 7 Noembrie n. s'a notat: unguresci bătrîni gri 47.— cr. până 48.— cr. unguresci gri, tineri 49.— cr. până 49½ cr. de mijloc 49.— cr. până 49½ cr. țigori 49.— cr. până 50.— cr. marfă țărănească, grea 47.— cr. până 48.— cr. de mijloc 47.— cr. până 48.— cr. romănesci de Bakoyn, gri — cr. până 47.— cr. transito de mijloc — cr. până — cr. transito ușori — cr. până 48½ cr. transito de mijloc 47.— cr. până 47½ cr. transito ușori 48.— cr. până 48.— cr. îngărăși cu ghindă — cr. până — cr. per 4% cumpăniți la gară.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 7 Nov. 1888.

Sămînțe	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
	dela	până	dela	până
Grâu				
Bănțeneș, non	74	—	75	—
Grâu dela Tisa	—	—	—	—
Grâu de Pesta	74	—	75	—
Grâu de Alba-regală	74	—	75	—
Grâu de Bácska	74	—	75	—
Unguresc de Nord	74	—	75	—
Sămînțe, vechi ori noue				
Orz				
Săcară				
Nutret de vinars	70—72	5.60	5.80	
de bere	60—62	5.60	6.—	
de vînare	62—64	6.35	7.25	
Ovės	39—41	5.10	5.55	
Cucuruz (porumb)	75	5.70	5.75	
de alt soi	73	5.65	5.70	
Hrîșcă	—	5.25	5.50	
Grâu				
Cucuruz				
Ovės				
de primă. de toam. Inl. Aug. Maiu-lun. de toam. de primă.		8.33	8.33	
Bani per 100 chilogr.		5.22	5.24	
Marfă per 100 chilogr.		5.55	5.57	
Produse diverse				
Sem. de trif.				
Lucernă ungurească	65.—	70.—		
franceză	—	—		
italiană	—	—		
roșie	62.—	68.—		
Oleu de rap.				
Oleu de in				
Uns. de pore				
dela Pesta	60.—	60.50		
dela țeară sventată	—	—		
afumată	58.—	59.—		
Slănină				
Său				
Prune				
din Bosnia, în buți				
din Sărbia, în buți				
slavon, nou	15.50	16.—		
bănățeneș	15.—	16.—		
Nuci				
Gogoși				
unguresci				
sărbesci				
brută	27.—	28.—		
galbină străcurată	33.—	35.—		
de Rosenau	116.—	117.—		
Spirt	16.50	17.—		
Drojdiuțe de spirt	20.50	21.—		

Cursul pieței din Sibiul.

din 9 Noembrie st. n. 1888.

Hârtie-monetă română . . . Cump. 9.32 vînd. 9.36

Lire turcești 10.— „ 10.10

Imperiali 9.80 „ 9.90

Ruble rusești 1.22 „ 1.24

Bursa de Budapesta

din 8 Noembrie st. n. 1888.

Rentă de aur ung. 6% 111.—
 „ „ hârtie „ 4% 92.10
 Impremutul căilor ferate ung. 144.—
 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (1-a emisiune) 98.50
 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune) —
 Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (3-a emisiune) 118.—
 Bonuri rurale ung. 104.75
 „ „ cu cl. de sortare 105.—
 „ „ bănățene-timșene 104.50
 „ „ cu cl. de sortare 104.50
 „ „ transilvane 104.50
 „ „ croato-slavone 104.—
 Despăgubire pentru dija ung. de vin 99.50
 Impremut cu premiu ung. 130.50
 Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin 123.—
 Renta de hârtie austriacă 81.75
 „ „ argint austriacă 82.25
 „ „ aur austriacă

Spirt de Sadu.

Îmi iau voea a aduce pe această cale la cunoștința domnilor proprietari și arăndași de regalii, că dela **1 Noemvrie** am pus în lucrare **fabrica de spirt în Sadu** și de acum înainte se capătă din nou bunul și cunoscutul **spirt de făină din Sadu**.

Cu stimă

Mihaiu Hager.

[648] 3-3

Nr. 9941—1888.

[645] 1-2

Publicațiune.

După regularea efectuită a riului Cîbin pe așa numitul Loc-al-mișarilor (Wollenwebererde), partea acestui loc de pământ ce nu a fost de trebuință se vinde din mână liberă.

Această realitate, foarte potrivită pentru o economie mică, cuprinde:

1. Loc de casă și de curte, 498 stângini pătrați.
2. Loc de grădină și de fâneaț, 2447 stângini pătrați.
3. Două case de locuit parterre, zidite din material solid și acoperite cu țigle, consistătoare din câte două odăi și o antișambă.
4. O șură mare de lemn acoperită cu țigle, cu două grajduri și o arie.
5. Fântână cu pompă, pălan etc.

Cei-ce eventual vor reflecta la această realitate, care e proprietatea orașului Sibiu, sînt invitați a-și prezenta ofertele lor de cumpărare, — în care are să se inducă prețul cumpărării cu cifre și cu litere și care afară de vadiul de 100 fl., în bani gata, mai trebuie să conțină și declarațiunea, că oferentul se ține legat pe 6 luni, — până la **24 Noemvrie a. c. n. seara la 6 oare** la oficiul economic al orașului, de unde se pot primi și toate celelalte deslușiri.

Sibiu, la 5 Noemvrie 1888.

Magistratul.

Michaelis & Seraphin în Sibiu

Prin aceasta avem onoare a aduce la cunoștința publică, că ne-am câștigat librăria **F. Michaelis** (cu excepțiunea editurii și a anticuaratului, care le va conduce mai departe dl Francisc Michaelis sub firma de până acum) și o vom conduce în piața de aici mai departe sub firma în-protocolată judecătorească

Michaelis & Seraphin,
negustorie de cărți, artă și musicalii.

Recomandându-ne pentru toate articolele ce cad în specialitatea noastră, ne semnăm

[644] 1-1

Cu stimă

Ludovic Michaelis.

Gustav Adolf Seraphin.

Librărie, negustorie de artă și de musicalii.

Depositor de hârtie, Institut de linie.

Spre binevoitoare luare aminte!

Subserisul îmi iau voea, de a aduce cu toată onoarea la cunoștința p. t. publică, spre comoditatea stimabililor mei mușteri. 'mi-am procurat

eu unicul în piața de aici

UN CONFORMATEUR

construit după cel mai nou sistem. **Acela servește a da pălăriilor tari, atât cylindrelor, cât și pălăriilor de ori-ce soiuri întocmai forma capului, fără de a strica forma pălăriei.** La nici o pălărie, potrivită prin noul meu **conformateur**, nu mai există apăsarea molestătoare de până acum a pălăriei.

Pentru sezonul de toamnă și eamnă

recomand onoratului public cel mai bine asortat deposit de **cylindre, chapeau-chape-uri, pălării de mătășă și de pără în cele mai gustoase și mai nou color și fațonuri pentru domni și băieți, precum și pălării de copii, cu cele mai moderate prețuri.**

Specialitate de fabricat propriu

de pălării fine de mătășă (cu pără lung), precum și de pălării de pără pentru preoți, cele din urmă foarte recomandabile pentru trănicia și deosebita lor ușurătate, ofer cu cele mai ieftine prețuri.

Pentru o frecvență pe cât se poate de numeroasă invită cu toată onoarea

Fritz Connerth,

pălărier.

Sibiu, piața mare Nr. 9.

(Lungă palatul Bruckenthal.)

Comande din afară, conform trimerii măsurii în centimetri, se efectuează prompt cu rambursă postală.

[583] 27-52

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Iunie 1888.

Budapesta—Predeal					Predeal—Budapesta					Budapesta—Arad—Teiuș					Teiuș—Arad—Budapesta					Copsa mică—Sibiu				
	Tren de persoane	Tren scolar	Tren omnibus	Tren mixt		Tren de persoane	Tren scolar	Tren mixt	Tren omnibus		Tren omnibus	Tren de persoane	Tren de persoane		Tren mixt	Tren de persoane	Tren mixt		Copsa mică		2.29	4.35		
Viena	11.10	8.—			București		4.40	7.30		Viena		11.10	2.—	Teiuș	11.24	3.—	1.42		Șeica mare		3.02	5.05		
Budapesta	7.40	2.—	3.10	6.18	Predeal		9.12	1.14		Budapesta		8.20	9.05	Alba-Iulia	12.09	3.44	2.32		Loamneș		3.46	5.46		
Szolnok	11.06	4.05	7.38	9.38	Timiș		9.36	1.45		Szolnok		11.20	12.41	Vințul de jos	12.30	4.10			Oena		4.18	6.17		
P. Ladány	2.02	5.47	5.39	12.02	Brașov	{	10.12	2.32		Arad	{	4.10	5.45	Șibot	1.01	4.43			Sibiu		4.42	6.40		
Oradea-mare	4.18	7.01	8.46	1.51		4.10		7.10			2.17	4.30	6.—	Orăștia	1.82	5.13	11.—							
Vărad-Velenceze		7.11	9.18	2.11	Feldioara			7.81		Glogovaț		2.37	4.43	6.13	Simeria (Piski)	2.32	6.15	11.21						
Fugyi-Vásárhely			9.27	2.19	Apatia		5.37	8.14		Győrök		3.19	5.07	6.38	Deva	2.52	6.35		Sibiu		8.50	10.—		
Mező-Telegd			9.44	2.32	Ágostonfalva		6.07	8.36		Pauliș		3.43	5.19	6.51	Braniștea	3.23	7.02		Oena		9.17	10.24		
Rév		7.41	10.21	2.55	Homorod		6.55	9.12		Radna-Lipova		4.05	5.41	7.10	Ilia	3.55	7.28		Loamneș		9.45	10.50		
Bratca		8.10	11.38	3.38	Hașfalău		8.36	10.24		Conop			6.09	7.37	Gurasada	4.03	7.40		Șeica mare		10.20	11.20		
Bucia			12.16	4.01	Sighișoara		9.13	10.46		Bérvava			6.28	7.55	Zam	4.44	8.11		Copsa mică		10.49	11.45		
Ciucia			12.54	4.23	Elisabetopol		9.56	11.19		Soborșin			7.25	8.42	Soborșin	5.30	8.46							
Huedin		9.04	1.57	4.49	Mediaș		10.37	11.47		Zam			8.01	9.12	Conop	6.27	9.33							
Stana		9.34	3.11	5.31	Copsa mică	{	10.59	12.02		Gurasada			8.34	9.41	Radna-Lipova	6.47	9.53							
Aghiriș			3.40	5.40		11.16		12.09		Ilia			8.55	9.58	Pauliș	7.28	10.27	5.50						
Ghirbău			4.15	6.12	Mickasasa		11.37	12.25		Braniștea			9.19	10.17	Győrök	7.43	10.42	6.13						
Nădășel			4.36	6.24	Blaj		12.16	12.53		Deva	1.47		9.51	10.42	Glogovaț	7.59	10.58	6.38						
			4.58	6.38	Crăciunel		12.33	1.05		Simeria (Piski)	2.08		10.35	11.07		8.28	11.35	7.19						
Ciuj	{	10.84	5.26	6.56	Teiuș		1.51	1.47		Orăștia			11.09	11.37	Arad	8.42	11.39	7.38						
Apahida		11.15		7.15	Aid		2.18	2.08		Șibot			11.39	12.—	Szolnok	9.17	12.31	6.20						
Ghiriș		11.34		7.41	Vințul de sus		2.48	2.30		Vințul de jos			12.12	12.29	Budapesta	2.32	5.12							
Cucerdea		12.45		9.18	Uioara		2.56	2.37		Alba-Iulia	8.05		12.29	12.46	Viena	6.—	8.20							
Uioara		1.80		10.—	Cucerdea		3.14	2.53		Teiuș	8.59	1.16	1.26			3.—	6.05							
Teiuș		1.37		10.09	Ghiriș		4.01	3.26																
Vințul de sus		1.45		10.19	Apahida		5.28	4.40																
Aid		2.07		10.48		{	5.56	5.—	8.—															
Crăciunel		2.26		11.55	Ciuj		6.37	5.32	8.—															
Blaj		3.11		12.34	Nădășel		6.58	8.36	8.36															
Mickasasa		3.24		12.52	Ghirbău		7.14	9.02	9.02															
Copsa mică		3.54		1.34	Aghiriș		7.29	6.11	9.32															
Mediaș		4.09		2.19	Stana		7.56	10.11	10.11															
Elisabetopol		4.21		2.46	Huedin		8.18	6.43	10.51															
Sighișoara		5.11		3.31	Ciucia		8.58	7.12	12.16															
Hașfalău		5.45		3.59	Bucia		9.15		12.50															
Homorod		6.12		4.32	Bratca		9.34		1.19															
Ágostonfalva				6.58	Rév		9.53	7.51	2.—															
Apatia		7.32		7.21	Mező-Telegd		10.25	8.17	3.04															
Feldioara		8.17		8.23	Fugyi-Vásárhely		10.47		3.36															
Brașov		9.06		9.02	Vărad-Velenceze		10.57		3.52															
Timiș		9.45		9.52	Oradea-mare	{	11.04	8.42	4.03															
Predeal		1.55	5.37			11.19	8.47	10.50	4.47															
București		2.53	6.20		P. Ladány		1.15	10.08	1.33															
		3.28	6.47		Szolnok		3.29	11.51	3.29	3.15														
		9.35	11.50		Budapesta		6.33	1.55	7.45	10.—														
					Viena		2.50	7.15	6.05															
Murêș-Ludoș—Bistrița					Bistrița—Murêș-Ludoș																			
Murêș-Ludoș				4.40	Bistrița				—															
Țagu-Budatelic				8.02	Țagu-Budatelic				9.41															
Bistrița				—	Murêș-Ludoș				1.11															
Nota: Numerii încadrați cu linii groase însemnează carele de peante																								

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui Michael Gernia.